

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: **PRO CIVITAS, s.r.o.**, so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 45 869 464, zastúpenej spoločnosťou verita, s.r.o., so sídlom, Miletičova 5B, Bratislava, IČO: 35 940 875, v mene ktorej koná konateľ JUDr. Jozef Novák, proti povinnej: **E. N.**, bytom P., **o vymoženie 1 137,67 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 72 Er 1121/2012, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 31. októbra 2013 sp. zn. 23 CoE 150/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov uznesením z 21. februára 2013 č. k. 72 Er 1121/2012-14 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie [§ 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“)] na základe rozhodcovského rozsudku označeného v žiadosti súdneho exekútora. V odôvodnení uviedol, že v danom prípade bola uzatvorená úverová zmluva, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Jej súčasťou bola rozhodcovská doložka, ktorá so spotrebiteľom nebola osobitne dojednaná, spôsobujúca značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Mal za to, že uvedená doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách neplatná. V dôsledku toho nie je rozhodcovský rozsudok spôsobilým exekučným titulom. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 31. októbra 2013 sp. zn. 23 CoE 150/2013 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Uviedol, že exekučný súd je podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku povinný skúmať súlad exekučného titulu so zákonom a neskúma vecnú správnosť vydaného rozhodcovského rozsudku, ale jeho súlad so zákonom. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nebola rozhodcovská doložka ako súčasť obchodných podmienok pre úver platne uzavretá, a teda ako taká nebola spôsobilá založiť právomoc rozhodcovského súdu. Uviedol, že nie je možné súhlasiť s argumentáciou oprávnenej, že pri uzatváraní medzi právnym predchodcom oprávnenej a povinnou bolo naplnené ustanovenie § 93b zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodcovská doložka ako súčasť obchodných podmienok tzv. formulárovej zmluvy bez možnosti individuálneho dojednania či ovplyvnenia obsahu zo strany spotrebiteľa spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných

strán v neprospech povinnej ako spotrebiteľa. Konštatoval, že neprijateľná zmluvná podmienka znamená vo svojich dôsledkoch nulitný rozhodcovský rozsudok, ktorý nemožno vykonať a rozhodcovská doložka nebola uzavretá v súlade so zákonom, nakoľko nebola dodržaná jej písomná forma.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie buď zmeniť alebo zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: (a) rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p.), (b) rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 d/ O.s.p.), (c) rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), (d) odňali oprávnenej možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), (e) konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a (f) svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Poznamenala, že jej dovolanie je prípustné aj v zmysle § 383 ods. 3 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovoľateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 295/2012, 3 Cdo 227/2012, 3 ECdo 9/2013, 3 Cdo 237/2012, 3 ECdo 106/2013, 3 ECdo 194/2013, 3 ECdo 225/2013, 3 ECdo 68/2014, 3 ECdo 76/2014, 3 ECdo 84/2014, 3 ECdo 96/2014, 3 ECdo 178/2014, 1 Cdo 152/2012, 2 ECdo 363/2012, 4 ECdo 54/2013, 4 ECdo 218/2013, 5 ECdo 4/2013, 5 ECdo 310/2013, 6 ECdo 218/2013, 6 Cdo 318/2012, 7 ECdo 220/2013, 8 ECdo 14/2013, 8 ECdo 117/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v danom prípade dovolanie podľa § 237 a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. februára 2015

JUDr. Ľubor Š e b o, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová